

Kraków, 14 kwietnia 2014 r.

LAUREACI NAGRODY ZNAKU I HESTII IM. KSIĘDZA JÓZEFA TISCHNERA

Historyk Kościoła i publicysta ks. Jan Kracik, historyk i działacz opozycji w PRL-u Karol Modzelewski oraz duszpasterz i opiekun osób niewidomych ks. Jacek Ponikowski – zostali tegorocznymi laureatami Nagrody Znaku i Hestii imienia księdza Józefa Tischnera.

„Czuję wielką radość, że ci trzej Laureaci staną obok siebie podczas ceremonii wręczenia Nagrody. Nagroda Józefa Tischnera stwarza tę niepowtarzalną okazję, żeby pokazać jedność myślenia według wartości i wrażliwości na twarz drugiego, bliskość intelektualnego wysiłku i codziennego praktykowania dobra.”

Łukasz Tischner sekretarz Kapituły Nagrody

"Jesteśmy dumni, że co roku Nagroda Tischnera wędruje zarówno do intelektualistów, którzy myśl Księdza Tischnera przekazują za pośrednictwem publikacji, wykładów i wystąpień, jak i do osób zaangażowanych społecznie – które myśl tischnerowską przekazują w działaniu, osobiście, wśród obywateli. Taki dobór laureatów stanowi o wyjątkowości nagrody i wybór tegorocznych laureatów jest dowodem na to, że wartości można przekazywać w różny sposób."

Maciej Kuźmicz przedstawiciel Fundatora Nagrody, Grupy Ergo Hestia

Prestiżowe wyróżnienie dla wybitnych intelektualistów, publicystów i działaczy społecznych zostało przyznane już po raz czternasty. Od 2001 roku nagroda promuje w Polsce styl myślenia i postawy, łączące intelektualną rzetelność, odwagę i wrażliwość na drugiego człowieka. To wartości patrona: księdza Józefa Tischnera.

Wśród dotychczasowych laureatów znaleźli się m.in. s. Małgorzata Chmielewska, Janina Ochojska, Barbara Skarga, ks. Michał Heller, o. Wacław Hryniewicz, Wojciech Jagielski, Jan Nowak Jeziorański, Jerzy Szacki i Paweł Śpiewak. Laureatami Nagrody bywały też osoby, których działalność społeczna nie jest szeroko znana, jak siostry Maria i Teresa Sawickie czy ks. Manfred Deselaers, a także młodzi uczeni, dopiero rozpoczynający naukową karierę, jak teologowie Piotr Sikora i ks. Robert J. Woźniak czy socjologowie Karolina Wigura i Michał Łuczewski.

Gala wręczenia nagród oraz spotkanie z laureatami, które poprowadzą Łukasz Tischner i Henryk Woźniakowski, odbędą się w Krakowie, 23 kwietnia, inaugurując tym samym program 14. Dni Tischnerowskich.

Nagroda jest przyznawana w trzech kategoriach:

1. **Pisarstwa religijnego i filozoficznego, stanowiącego kontynuację Tischnerowskiego „myślenia według wartości”.**
2. **Publicystyki lub eseistyki na tematy społeczne, która uczy Polaków przyjmować „nieszczęsny dar wolności”.**
3. **Inicjatyw duszpasterskich i społecznych współtworzących „polski kształt dialogu Kościoła i świata”.**

Kapituła Nagrody:

ks. Adam Boniecki (przewodniczący), bp Grzegorz Ryś, Władysław Stróżewski, Piotr Maria Śliwicki, Łukasz Tischner (sekretarz), Karolina Wigura i Henryk Woźniakowski.

Fundatorem Nagrody jest sopocki ubezpieczyciel Grupa Ergo Hestia oraz Społeczny Instytut Wydawniczy Znak. Każdy z laureatów otrzymuje statuetkę zaprojektowaną przez artystę Mariana Gromadę oraz nagrodę pieniężną w wysokości 33.000 zł.

NAGRODĘ W KATEGORII PISARSTWA RELIGIJNEGO I FILOZOFICZNEGO, STANOWIĄCEGO KONTYNUACJĘ TISCHNEROWSKIEGO „MYŚLENIA WEDŁUG WARTOŚCI” OTRZYMAŁ KS. JAN KRACIK.

Wyróżniony za całokształt twórczości, w której pasjonująco opowiada o paradoksach „świętego Kościoła grzesznych ludzi”. Z jego książek przebija nie tylko dociekliwość historyka, ale też głęboka mądrość, pozwalająca odróżnić ludzkie namiętności od tego, co jest istotą chrześcijaństwa.

Ks. Jan Kracik jest wybitnym historykiem Kościoła oraz publicystą. Jako uczyony związany jest z Uniwersytetem Papieskim Jana Pawła II, gdzie przez wiele lat kierował Katedrą Historii Nowożytnej, jako publicysta – z „Tygodnikiem Powszechnym” i miesięcznikiem „Znak”. Opublikował wiele książek, m.in. tomy szkiców „Święty Kościół grzesznych ludzi”, „Święci wielcy i pomniejsi. Żywoty nielukrowane” czy „Paradoksy z historii Kościoła”, a także monografie „Relikwie”, „Staropolskie spory o kult obrazów” czy „Chrześcijaństwo kontra magia. Historyczne perypetie”.

NAGRODĘ W KATEGORII PUBLICYSTYKI LUB ESEISTYKI NA TEMATY SPOŁECZNE, KTÓRA UCZY POLAKÓW PRYJMOWAĆ „NIESZCZĘSNY DAR WOLNOŚCI” OTRZYMAŁ KAROLA MODZELEWSKI – ZA KSIĄŻKĘ „ZAJEŻDZIMY KOBYŁĘ HISTORII. WYZNANIA POOBIJANEGO JEŹDZCA”(WYD. ISKRY, 2013).

Wyróżniony za książkę „Zajeźdźmy kobyłę historii. Wyznania poobijanego jeźdźca”, w której ze swadą i zrozumieniem dla różnorodności ludzkich losów interpretuje dzieje ostatniego półwiecza historii Polski. Karol Modzelewski imponuje niezależnością sądu, powściągliwością w ferowaniu jednoznacznych wyroków i przyjęciem współodpowiedzialności za „wolność bez braterstwa”.

Karol Modzelewski jest historykiem specjalizującym się w mediewistyce, związanym z Uniwersytetem Warszawskim. Tam rozpoczął karierę naukową, która jednak została przerwana w 1964 roku, kiedy usunięto go z uczelni, a następnie skazano na 3,5 roku więzienia. Powodem represji było zaangażowanie w działalność dysydencką, a zwłaszcza opublikowanie wraz z Jackiem Kuroniem „Listu otwartego do partii”. Był jednym z głównych bohaterów wydarzeń marca 1968. Działał w KOR, a następnie współtworzył NSZZ „Solidarność” od momentu powstania związku. Jest autorem prac historycznych, m.in. „Chłopi w społeczeństwie polskim”, „Barbarzyńska Europa”. W ubiegłym roku opublikował tom wspomnień „Zajeżdżymy kobyłę historii. Wyznania poobijanego jeźdźca”.

NAGRODĘ W KATEGORII INICJATYW DUSZPASTERSKICH I SPOŁECZNYCH WSPÓŁTWORZĄCYCH „POLSKI KSZTAŁT DIALOGU KOŚCIOŁA I ŚWIATA” OTRZYMAŁ KS. JACEK PONIKOWSKI – ZA DZIAŁALNOŚĆ NA RZECZ OSÓB NIEWIDOMYCH.

Wyróżniony za stworzenie Domu dla Niewidomych Mężczyzn im. Matki Elżbiety Czackiej w Niepołomicach i twórczą kontynuację dzieła Matki Czackiej. Ksiądz Ponikowski pokazuje piękno kapłaństwa jako bezwarunkowej służby.

Ks. Jacek Ponikowski jest duszpasterzem i działaczem społecznym. Święcenia kapłańskie przyjął w 1985 r. Dwa lata po święceniach został Krajowym Duszpasterzem Niewidomych, był też katechetą w Zakładzie dla Niewidomych w Laskach. W 1995 r. zrezygnował z funkcji Krajowego Duszpasterza Niewidomych i założył Dom dla Niewidomych Mężczyzn im. Matki Elżbiety Czackiej w Niepołomicach, który prowadzi do dzisiaj.

Tekst o Księdzu Jacku Ponikowskim – to fragment przygotowywanej do druku książki "W dobrym towarzystwie. Ludzie i Dzieło Lasek 1911-2011" Elżbiety Przybył-Sadowskiej

„Chłopców jest szesnastu, choć słowo „chłopcy” chyba nie jest najlepszym określeniem dla mężczyzn w wieku od 18 do 50 lat. Tutaj jednak właśnie tak mówi się o mieszkańcach domu – „nasi chłopcy”. Trzeba tam być, by wiedzieć, skąd to się bierze. W tym domu nie ma opiekunów i podopiecznych, nie ma obsługi i pensjonariuszy, są chłopcy, którzy są członkami rodziny. I ks. Jacek Ponikowski, i pani Teresa traktują ich jak własnych synów, a oni do pani Teresy mówią po prostu „ciociu”. Ta różnica między niepołomiczkim „Domem Bożego Narodzenia” a różnymi instytucjami opiekuńczymi natychmiast rzuca się w oczy. „Człowiekowi do szczęścia nie wystarczy łóżko i posiłek trzy razy dziennie – mówi ks. Jacek. – Trzeba, żeby czuł się potrzebny”. Dokładnie to samo sto lat temu mówiła Matka Elżbieta Czacka. Aby dać niewidomym poczucie użyteczności, powołała Towarzystwo Opieki nad Ociemniałymi. Minął wiek, a ludziom dalej trzeba to powtarzać i tłumaczyć. Któregoś dnia przyjechała inspekcja. Nie podobało im się, że „pensjonariusze wchodzić do kuchni”. „Czy dzieciom w domach – pyta – też się zabrania zaglądania do kuchni?” Nie poddał się. Woli nie dostawać żadnych dotacji i nie być zmuszonym do przekształcenia tego wszystkiego w zwykły dom opieki – instytucję, która chłopców, dziś współgospodarzy, sprowadziłaby do roli podopiecznych. Utrzymują się, choć to niełatwe, głównie z tego, co dostaną od ludzi. Ekonomia w wykonaniu księdza Jacka przypomina jako żywo tę, która była dawniej w Laskach, a której wzorem była Mała Chatka Opatrzności Bożej św. Józefa Cottolengo. Wszystko, co ksiądz dostaje, wydaje na bieżącą działalność domu, jak czegoś ma za dużo – oddaje biednym. A tych przecież nie brakuje”.

WIĘCEJ O PROGRAMIE 14 . DNI TISCHNEROWSKICH:

www.tischer.pl, www.dni.tischner.pl

Grupa Ergo Hestia

W skład Grupy Ergo Hestia wchodzi: Sopockie Towarzystwo Ubezpieczeń Ergo Hestia SA, Sopockie Towarzystwo Ubezpieczeń na Życie Ergo Hestia SA, MTU Moje Towarzystwo Ubezpieczeń SA, Hestia Loss Control Sp. z o.o., Hestia Kontakt Sp. z o.o.

Grupa ERGO

Grupa ERGO powstała na przełomie 1997 i 1998 roku w wyniku fuzji niemieckich towarzystw ubezpieczeniowych D.A.S. DKV, Hamburg-Mannheimer oraz Victoria. W 1999 roku weszła na polski rynek. Obecnie jest obecna w 35 krajach i jest europejskim liderem rynku prywatnych ubezpieczeń zdrowotnych oraz ubezpieczeń kosztów prawnych.

Munich Re

Münchener Rückversicherungs-Gesellschaft Aktiengesellschaft jest jednym z największych na świecie reasekuratorów. W ocenie ryzyka specjalizuje się od 1880 roku, do jej klientów należy 6 tys. firm ubezpieczeniowych ze 150 krajów.